משנה · אחרונים · תוספות רבי עקיבא איגר · סדר מועד

# תוספות רבי עקיבא איגר
# על משנה שקלים

רבי עקיבא איגר

**ספריית אור ברסלב** · or-breslev.co.il

# תוספות רבי עקיבא איגר על משנה שקלים

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/תוספות-רבי-עקיבא-איגר-על-משנה-שקלים/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

# תוכן העניינים

**פרק א** ..... 4
משנה א ..... 4
משנה ד ..... 4
**פרק ג** ..... 4
משנה ג ..... 4
**פרק ד** ..... 4
משנה א ..... 4
משנה ב ..... 5
משנה ה ..... 5
משנה ט ..... 5
**פרק ז** ..... 5
משנה ב ..... 5

# פרק א

## משנה א

[אות א] **בתוי"ט ד"ה ועל הכלאים כו'**. **ועוד תימה דמשנה**. נ"ל די"ל דגם כוונת הרע"ב ונאסרו היינו דנאסרו מלקיים אותו:

## משנה ד

[אות ב] **בתוי"ט ד"ה כל כהן שאינו**. **דעד בן י"ג שנה הוא**. ולפ"ז צ"ל הא דקתני במתני' שאחר זה דאם שקלו מקבלים מידם אף דמדאורייתא אין ממש במתנת קטן וא"כ קרבן צבור קרב משל יחיד מ"מ כיון דחז"ל תקנו דמתנות קטן בפעוטות מהני הוי ממון גמור אפילו לענין דאוריי' וכדעת הסוברים דבקידש אשה בחוב בע"פ ע"י קנין מעמד שלשתן מקודשת גמורה מדאורייתא. (קצות החשן סי' רל"ה):

# פרק ג

## משנה ג

[אות ג] **בהרע"ב ד"ה פרגוד כו'**. **אותה השפה כו'**. עיין בתוי"ט (פ"י מ"ג דשבת) ד"ה בשפת חלוקו:

# פרק ד

## משנה א

[אות ד] **במשנה אלא משל צבור**. היינו דחיישינן שמא לא ימסרם לצבור יפה יפה ובמל"מ (פ"ג דשקלים) הקשה הא מ"מ כיון שאומר בפיו שנתנם להקדש אף אם בלבו אינו מסכים למתנה מ"מ הוי רק דברים שבלב והוי מתנה מעליא עיי"ש:

[אות ה] **שם בתוי"ט ד"ה מתנדב**. **וא"ת ומ"ש הכא דחיישינן**. במחכת"ה לפי שעה אישתמיטתיה דברי תוס' יומא (דף ל"ה ע"ב) וז"ל וכן לבן בוכרי (בפ"ק מ"ד) דכהן א"צ לשקול ומ"מ אם שוקל אינו חוטא איכא למימר אפילו את"ל דס"ל כרבנן דהכא מ"מ מודו כיון דכל ישראל מביאי' שקלים אינהו נמי מסרי יפה ועוד כיון שכל ריוח הקרבנות הבאים מן השקלים שלהם הוא גמרי ומסרו יפה עכ"ל. הרי דלא ניחא להו בסברת חילוקו של התוי"ט:

**ובתירוצם** א' של התוס' מתיישב גם ההיא דנשים ועבדים אולם לתירוצם ב' קשה לי מה יענו בההיא דנשים ועבדים. אח"כ מצאתי שהקשה כן במל"מ (פ"ג דשקלים):

### משנה ב

[אות ו] **בתוי"ט ד"ה ולשון. ואיכא לספוקי.** בתוס' ישנים יומא (דף ס"ד ע"א) מבואר דמפרש כן למתני' דלשון של זהורית דהכא היינו מה שהיו קושרים בפנים:

### משנה ה

[אות ז] **במשנה אם בא החדש בזמנו.** בספר טורי אבן בחידושיו לר"ה (דף ז') ד"ה ואם הביא מן הישן כו' כתב דמדברי הירושלמי (פ"ג דר"ה) מבואר דמפרש למתני' דהכא דאם בא החדש בזמנו אקידוש החודש קאי וה"פ אם באו עדים שראו הלבנה ביום ל' לחדש אדר וקדשו החדש בו ביום [ולקידוש בו ביום קרי בזמנו] בא מן החדשה פירוש בא הקטורת ביום ל' מן החדשה דהו"ל ר"ח ניסן דמצותו להביא מן החדש. ואם לאו שלא קידשו ר"ח אלא ביום ל"א בא מן הישן ביום ל' לאדר דבתר שנה שעברה גרירה ולא נתחדש השנה חדשה עד יום ל"א ועיי"ש:

### משנה ט

[אות ח] **בהרע"ב ד"ה המקבל עליו. דלא גרע מהדיוט.** עיין קידושין (דף כ"ט ע"א) דאמרינן שם דאם קנה מן הקדש במנה ולא הספיק למשכו עד שעמד במאתיים אינו נותן אלא מנה ולא אמרי' בזה לא יהא כח הדיוט וכו' דאטו הדיוט לאו במי שפרע קאי ע"ש וא"כ קשה מתני' דהכא ועיין בהרמב"ם (פ"ט מהלכות מכירה ה"ב) דמחלק דדוקא במכר הקדש כההיא דקידושין אבל הקדש שקונה בכסף יכול ההקדש לחזור בו. והסכים שם הראב"ד בהשגות והביא ראיה ממשנתינו דהכא. אבל דעת הר"ן בפרק קמא דקידושין דהיכי דיהיב גזבר מעות על פירות ידועים והוזלו לא מצי לחזור דלא אמרינן בזה לא יהא כח הקדש גרע מהדיוט דהא הדיוט בעי לקבולי עלה מי שפרע. ומתני' דהכא שאני כיון שלא היה הסלתות בעין לא קנה הקדש קנין גמור ולפיכך אם רצה לחזור חוזר עיי"ש. ומלשון הרע"ב משמע כהרמב"ם. וכדברי הר"ן ראיתי שכתב ג"כ בשיטה מקובצת בב"מ (בדף כ"ז ע"ב) בשם הרא"ש:

## פרק ז

### משנה ב

[אות ט] **במשנה בהר הבית.** והא דלא זכה ההקדש מההפקר מדין חצר דהר הבית הוי חצירו דההקדש עיין מ"ש בזה בס' קצות החושן (רס"י ר'). ובתשובה הארכתי בעזה"י: